

SĄD NAJWYŻSZY

Rzeczypospolitej Polskiej

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego

Prof. dr hab. Małgorzata Gersdorf

Warszawa, dnia 27 sierpnia 2019 r.

PP I-0131-1909/19

Szanowni Państwo

**Członkowie Krajowej
Rady Sądownictwa**

Z racji pełnionego przeze mnie urzędu Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, zwracam się z apelem o wstrzymanie postępowań w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu sędziego Sądu Najwyższego, zainicjowanych obwieszczeniami Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej opublikowanymi w Monitorze Polskim z 2018 r. poz. 831 oraz z 2019 r., poz. 675.

Pragnę zwrócić uwagę, że art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej nakłada na państwa członkowskie Unii Europejskiej obowiązek lojalnej współpracy. Przepis ten przewiduje, że „zgodnie z zasadą lojalnej współpracy, Unia i państwa członkowskie wzajemnie się szanują i udzielają sobie wzajemnego wsparcia w wykonywaniu zadań wynikających z Traktatów. Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki ogólne lub szczególne właściwe dla zapewnienia wykonania zobowiązań wynikających z Traktatów lub aktów instytucji Unii (...)”. W świetle zastrzeżeń co do ustrojowego modelu ukształtowania oraz sposobu działania Krajowej Rady Sądownictwa, wyrażonych przez Rzecznika Generalnego Evgeniego Tancheva w opinii z dnia 27 czerwca 2019 r. w sprawie C-619/18, kontynuowanie opisanych na wstępie postępowań pozostawać będzie w jawnej sprzeczności z obowiązkami Rzeczypospolitej Polskiej wyrażonymi w cytowanym przepisie.

Na obecnym etapie postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej w powołanej wyżej sprawie nie sposób przesądzić, czy Trybunał podzieli opinię Rzecznika Generalnego Tancheva. Tym niemniej, kontynuowanie opisanych na wstępie postępowań będzie równoznaczne z nielojalnym wobec instytucji Unii Europejskiej dążeniem do wywołania skutków prawnych, bez względu na to, że w perspektywie kilku miesięcy skutki te mogą być uznane za sprzeczne z prawem unijnym. Mimo zatem, że Rada w uchwale nr 630/2019 z dnia 28 czerwca 2019 r. kwestionuje rzetelność wspomnianej opinii, organ ten – w duchu lojalnej współpracy z instytucjami Unii – powinien powstrzymać się od działań, które mogą skutkować uznaniem, że sąd obsadzony sędziami powołanymi na jej wniosek, nie spełnia wymogów wynikających z art. 47 ust. 1 Karty Praw Podstawowych Unii, mającej – zgodnie z art. 6 ust. 1 TUE – moc równą Traktatom.

Wstrzymanie postępowań w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu sędziego Sądu Najwyższego jest niezbędne także w świetle stanowiska Prezydium Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 22 sierpnia 2019 r. w sprawie zorganizowanej

akcji insynuacji i oskarżeń wobec sędziów. Z uwagi na ustrojową pozycję i rolę Sądu Najwyższego, przedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie na urząd sędziego tego Sądu nie powinny towarzyszyć jakiegokolwiek podejrzenia i spekulacje co do tego, czy członkowie Rady podejmowali zachowania, polegające na inspirowaniu lub nadzorowaniu zorganizowanej akcji insynuacji i oskarżeń pod adresem innych sędziów. Tymczasem osoby zasiadające w Krajowej Radzie Sądownictwa, których nazwiska przewijają się w doniesieniach medialnych dotyczących tej afery, unikają formułowania w przestrzeni publicznej jednoznacznych stanowisk co do swojej roli w opisanym przez media procederze. Do czasu wyjaśnienia tych wątpliwości, wszelkie postępowania przed Radą powinny zostać wstrzymane w trosce o wizerunek wymiaru sprawiedliwości w Polsce oraz poczucie bezpieczeństwa prawnego jej obywateli. To bowiem w sprawach tych ostatnich będą orzekać sędziowie, których okoliczności powołania mogą wywoływać zastrzeżenia.

W zaistniałych okolicznościach bezwzględne wstrzymanie wymaga nabór do Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego. W stanowisku Prezydium Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 22 sierpnia 2019 r. w sprawie kandydowania członków KRS na stanowiska sędziów SN, Prezydium Rady wyraziło bowiem oczekiwanie, że wskazani imiennie sędziowie wycofają swoje zgłoszenia do tejże Izby albo niezwłocznie zrzekną się mandatów członków Rady. Dotychczas nie ujawniono do wiadomości publicznej, aby zainteresowani podjęli jakąkolwiek decyzję w tym zakresie. Nie sposób także nie odnotować, że nazwisko jednego z kandydatów – członków Rady przewija się w mediach w kontekście przynależności do grupy w komunikatorze społecznościowym, której przypisuje się inspirowanie i nadzorowanie działań godzących w innych sędziów, w tym w Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego. Dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga wyjaśnienia tych okoliczności przed przystąpieniem do rozpatrywania zgłoszonych kandydatur i to niezależnie od decyzji, jaką w odpowiedzi na apel Prezydium Rady z dnia 22 sierpnia 2019 r. podejmie sam zainteresowany.

Niezależnie od powyższego wskazuję na zasadność zweryfikowania aktualności zaświadczeń badań lekarskich i psychologicznych kandydatów do objęcia urzędu sędziego Sądu Najwyższego, którzy zgłosili się w związku z obwieszczeniami Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej opublikowanymi w Monitorze Polskim z 2018 r. poz. 831. W świetle § 6 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 września 2014 r. w sprawie badań lekarskich i psychologicznych kandydatów do objęcia urzędu sędziego (Dz.U. z 2018 r., poz. 619) zaświadczenie lekarskie i zaświadczenie psychologiczne mogą być wykorzystane przez kandydata w toku innych postępowań w sprawie powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim, w terminie 12 miesięcy od daty ich wystawienia. Wprawdzie w przepisie tym mowa jest o „innych postępowaniach”, niemniej jednak nie sposób zaprzeczyć, że przez okres bez mała 12 miesięcy, jakie minęły od zgłoszenia wskazanych kandydatur stan zdrowia stwierdzony przedłożonymi zaświadczeniami mógł ulec zmianie.

Mając powyższe na uwadze, zwracam się do członków Rady z apelem, jak na wstępie.

